04/02/2023

Υποδοχή της Τιμίας Κάρας του Οσίου Δαβίδ στην Άμμο Βεροίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 3 Φεβρουαρίου το απόγευμα στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου και Οσίου Ιακώβου του Τσαλίκη στην Άμμο Βεροίας πραγματοποιήθηκε η υποδοχή της Τιμίας Κάρας του Οσίου Δαβίδ από την ομώνυμη Ιερά Μονή της Ευβοίας.

Την Τιμία Κάρα κόμισε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαβίδ, **Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Εμμανουηλίδης**, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από την Άμμο, ενώ την υποδέχθηκε ο Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας **κ. Παντελεήμων**, επικεφαλής κλήρου και λαού.

Στη συνέχεια τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του **Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονος,** ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο και εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος, Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων **κ. Χρυσόστομο**, με την άδεια και την ευλογία του οποίου μεταφέρθηκε η Τιμία Κάρα, αλλά και προς τον Καθηγούμενο της Μονή Γέροντα Γαβριήλ, ο οποίος πάντοτε ανταποκρίνεται με προθυμία στο κάλεσμα της Ιεράς Μητροπόλεως και επισκέπτεται την ιδιαιτέρα του πατρίδα, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

“Μέ μεγάλη συγκίνηση ἀλλά καί εὐγνωμοσύνη πολλή ὑποδεχθή-καμε ἀπόψε τήν τιμία καί χαρι-τό-βρυτη κάρα τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ Γέ-ροντος, τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἑνός ὁσίου ὁ ὁποῖος εἶναι ἰδιαιτέρως λαοφιλής μεταξύ τῶν πιστῶν, χάρη καί στά πολλά θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ.

Εἶναι ὅμως, θά ἔλεγα, ἀκόμη περισσότερο λαοφι-λής στήν ἐπαρχία μας, καθώς πολλές φορές εἴχαμε τήν εὐλογία νά ὑποδεχθοῦμε τήν τιμία καί θαυματουργό κάρα του, τήν ὁποία μέ πολλή προθυμία μεταφέρει στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, στήν πατρίδα του, ὁ πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ὁσίου Δαβίδ, ἀρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ, ὅποτε τοῦ τό ζητήσουμε. Καί εἴμεθα εὐγνώμονες καί ὑπό-χρεοι στήν ἀγάπη του, γιατί κάνει καί ἐμᾶς μετόχους τῆς χάριτος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ μεγάλου αὐ-τοῦ ὁσίου, τῆς χάριτος δηλαδή τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία, κατά τήν πίστη καί τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἀποχωρί-ζεται ἀπό τά σώματα τῶν ἁγίων, στά ὁποῖα ἐνοικοῦσε, ὅταν εὑρί-σκο-ντο στή ζωή, ἀλλά συνεχίζει νά παραμένει καί μάλιστα νά ἐνεργεῖ καί περισσότερα «θαυμάσια, μεγά-λα».

Δέν θά ἀναφερθῶ στήν ἀσκητική ζωή τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, γιατί εἶναι, πιστεύω, γνωστή σέ ὅλους μας. Θά ἤθελα ὅμως νά στα-θῶ σέ ἕνα χαρακτηριστικό της, τό ὁποῖο ἔχει κοινό ἡ δική του ζωή μέ τή ζωή τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, τόν ὁποῖο ἑορτάζει αὔριο ἡ Ἐκκλησία μας, ἀλλά καί μέ τή ζωή τοῦ δικαίου Συμεών, τόν ὁποῖο ἑόρτασε σήμερα. Καί ποιό εἶναι αὐτό; Εἶναι ἡ ἀγάπη τους γιά τόν Θεό καί ὁ πόθος τους γι᾽ Αὐτόν.

Ἄν ρωτήσουμε τόν ἑαυτό μας, ἐάν ἀγαποῦμε τόν Θεό, ὅλοι θά ἀπαντήσουμε χωρίς ἀμφιβολία ὅτι τόν ἀγαποῦμε. Τί σημαίνει ὅμως ἀγαπῶ τόν Θεό; Καί πῶς τό ἀντι-λαμβάνεται ὁ καθένας μας;

Ὁ Χριστός μᾶς δίδει τόν ὁρισμό τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό βάση τοῦ ὁποίου μποροῦμε νά ἀξιολογήσου-με τήν ἀγάπη μας. Τί μᾶς λέγει; «Ὁ τηρῶν τάς ἐντολάς μου ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με». Ὅποιος τηρεῖ τίς ἐντολές μου, ἐκεῖνος μέ ἀγαπᾶ.

Αὐτές τήρησαν στή ζωή τους τόσο ὁ ὅσιος Δαβίδ ὅσο καί ὁ ὅσιος Ἰσί-δωρος, πού ἐγκατέλειψαν τά πά-ντα γιά νά ἀφοσιωθοῦν στόν Θεό. Καί τίς τήρησαν μέ συνέπεια, μέ ἀκρίβεια, χωρίς ἐξαιρέσεις καί χωρίς νά θέλουν νά τίς προσαρ-μό-σουν στά μέτρα τους, ὅπως κά-νουμε ἐμεῖς σέ κάποιες περιπτώ-σεις, ὅταν οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ προσκρούουν στίς ἀδυναμίες μας.

Τό ἴδιο ἔκανε καί ὁ δίκαιος Συ-μεών, ὁ ὁποῖος, ἀκριβῶς ἐπειδή τηροῦσε ἀπό ἀγάπη καί ὄχι ἀπό ἀνάγκη τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀξιώθηκε νά χωρέσει στήν ἀγκάλη του τόν ἀχώρητο Θεό.

Ὅμως οἱ τρεῖς αὐτοί ὅσιοι δέν ἐξέφραζαν τήν ἀγάπη τους πρός τόν Θεό μόνο μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του. Τήν ἐξέφραζαν καί μέ τόν διακαῆ πόθο τῆς ψυχῆς τους νά δοῦν τόν Θεό, νά βρίσκονται κο-ντά του, νά αἰσθάνονται στήν ψυ-χή τους τήν παρουσία του, νά ἑνωθοῦν μαζί του. Ὁ πόθος αὐτός, πού εἶναι ἡ ἀνώτατη μορφή τῆς ἀγάπης, γινόταν καθημερινό καί διαρ-κές αἴτημα προσευχῆς, στό ὁποῖο, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τούς βίους καί τῶν τριῶν ὁ Θεός ἀντα-ποκρίθηκε καί τούς ἀξίωσε θείων ἐμπειριῶν.

Καί ὅταν ὁ πόθος τοῦ ἀνθρώπου γιά τόν Χριστό εἶναι τόσο μεγάλος, ὥστε δέν τοῦ ἀρκεῖ μόνο νά τηρεῖ τίς ἐντολές του, ἀλλά θέλει νά αἰ-σθάνεται ἑνωμένος μαζί του, καί δέν τόν ἐλκύει τίποτε περισσότερο ἀπό τήν ἐπικοινωνία καί τή συνά-ντησή του μέ τόν Θεό, μέ τήν ἀδιά-λειπτη προσευχή καί τή μετοχή στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τότε καί ὁ Θεός ἀνταποκρίνεται στό αἴ-τημά του καί κατοικεῖ στήν ψυχή του καί γίνεται γιά τόν ἄνθρωπο αὐτόν «συγκοιταζόμενος καί συνα-νι-στάμενος» καί πληροῖ τήν ψυχή του μέ τή χάρη του καί τόν ἀξιώνει οὐρανίων δωρεῶν.

Αὐτῶν τῶν δωρεῶν ἀξιώθηκαν οἱ ἅγιοι, ἀξιώθηκε καί ὁ ὅσιος Δαβίδ, τοῦ ὁποίου τή χαριτόβρυτη καί σε-πτή κάρα ἔχουμε ἀπόψε καί τίς ἑπόμενες ἡμέρες τήν εὐλογία νά προσκυνήσουμε, γιά νά λάβουμε καί ἐμεῖς χάρη ἀπό τή δική του χάρη, ἀλλά καί νά ἐνισχυθοῦμε στόν πνευματικό μας ἀγώνα, ἰδιαι-τέρως τήν περίοδο αὐτή τοῦ Τριω-δίου πού ἀρχίζει ἀπό τήν Κυριακή. Καί δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι βα-σικό στοιχεῖο καί κινητήρια δύνα-μη γιά τόν ἀγώνα μας τόν πνευ-ματικό εἶναι ἡ ἀγάπη καί ὁ πόθος μας γιά τόν Θεό.

Τό βλέπουμε καί στή ζωή μας: ἐάν ἀγαποῦμε κάτι ἤ κάποιον, ἐάν πο-θοῦμε κάτι, κάνουμε τό πᾶν γιά νά τό ἀποκτήσουμε. Ἄς τό κάνουμε καί γιά τόν Θεό. Ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ καί εὔχομαι μέ τίς πρε-σβεῖες του νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἑνώ-σεώς μας μαζί του καί στή γῆ ἀλλά καί στόν οὐρανό.”

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ